

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

19. Euntes ergo docete omnes gentes: docentes eos seruare omnia quæcunque mandavi vobis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

in ipso crucis ligno non tantum in corpore, sed etiam in anima formidabilem illam abyssum sentiret, derelictum & alienatum se à Deo esse, idque adeo quasi in eius perniciem Deus conspiciat. Hæc terribilissima verborum monstra, non solum diuersa, sed planè contraria illis sunt quæ Esaiam Prophetam significare Calvinus voluit, si tamè Petro & Paulo plusquam Caluino credimus. Sed si ita singula examinemus, nullus refutandi finis erit. Reliqua vide in parte quadragesimali Promtuarij nostri Catholici, in feria quarta hebdomadæ sanctæ.

IN MATTHÆI CAP. XXVIII.

19. Euntes ergo docete omnes gentes: docentes eos seruare omnia quaecunque mandauimus vobis.

VVM hæc Christi verba Ecclesiæ magisterium & amplissimam docendi potestatem, cui propterea docenti ceteri obedire debeant (vt quid enim docetur quod nemo audire, cui nemo obedire tenetur?) perspicue doceant; spiritus & rebellis Calvinus, pro eo quod Matris Ecclesiæ autoritatem non secus necessariam quam legitimam obseruare & lectori commendare debuerat, insurgit ipse contra Ecclesiam, & petulcis calcibus eam verberans, acerbam in illam criminationem instituit. Hinc (inquit) discamus Apostolatium *Ecclesia non esse inanem honoris titulum, sed operosum munus, ideoque nihil magis esse absurdum vel minus tolerabile quam ut sibi lar-* *falsa crim-* *natio.* uati homines usurpent hunc honorem, qui otiosè regnantes docendi munus à se reijciunt. A Papa Romano eiusque cohorte superbe successio hæc iactatur, quasi communem cum Petro & eius collegis personam sustineant Interim doctrina nihilo maior illis cura est quam Lupercis vel Bacchi & Cereris sacerdotibus. Verum qua fronte, obsecro, in eorum locum se subrogant, quos audiunt creatos fuisse Euangelij pracones? Sed quamuis eos non pudeat impudentiam suam prodere, tamen apud omnes sani iudicij lectores hoc vno verbo valide prosternitur futilis eorum hierarchia, quod nullus Apostolorum successor esse potest, nisi qui suam in Euangelij predicatione operam Christo impendit: Denique quisquis doctoris partes non implet, perperam nomen Apostoli mentitur. Imo hoc noui testamenti sacerdotium est, spirituali verbi gladio homines in sacrificium Deo mactare. Vnde sequitur, degeneres esse & commentitios omnes sacrificios, qui non sunt ad

docendi officium intenti. Huic Calvini declamationi alia respondetur, sed magis sobria ac solida.

Contra Mi-
nistros Cal-
vinianos.

Docendi munus Apostolis & eorum successoribus à Christo commissum est cum plena potestate docendi *servare omnia quaecumque mandavit illis* Christus. Hinc discimus Apostolorum, Doctorum & Pastorum in Ecclesia munus non esse inanem honoris titulum, sed autoritate plenum, & eximia potestate præditum: id obque nihil magis esse absurdum vel minus

Heb. 5.

1. Tim. 1.

Act. 13.

tolerabile, quam ut sibi larvati homines usurpent hunc honorem, qui non vocati à Deo sicut Aaron, nec per impositionem manuum presbyterij ad hoc munus segregari, cucurrerunt, & nemo mittebat eos. A Calvino eiusque cohorte superbè & impie hoc docendi in Ecclesia munus arrogatur, quasi communem cum Petro & eius collegis personam sustineant. Interim sane doctrina nihilo maior illis cura est, quam Mahometanis aut Iudæis, aut quibusvis veteribus hæreticis, dum divinas Scripturas aut nefariè depraavant, aut pestilenter corrumpunt, aut sacrilegè mutilant & deturpant. Verùm qua fronte, obsecro, in eorum locum se subrogant, quos audiunt fuisse Evangelij præcones, aut ab ipso Christo designatos, aut per impositionem manuum presbyterij postea legitimè ordinatos? quos audiunt accepisse à Christo potestatem faciendi quod ipse fecit in vltima cœna, offerendi corpus & sanguinem eius in mortis ipsius perpetuam commemorationem? quos audiunt accepisse à Christo potestatem sic solvendi & ligandi peccata in terris, ut eadem solvantur aut ligentur in calis? Sed quamvis eos non pudeat impudentiam suam prodere, & maximè hoc loco Calvinum, tamen apud omnes sani iudicij lectores hoc vno verbo vtilidè prostermitur futile eorum ministerium, quod nullus Apostolorum successor esse potest, nullus in Ecclesia Dei verbi ministerio fungi debet, nisi qui suam in Evangelij predicatione legitimam vocationem & hæc pariter ostendit; nisi qui ut id faciat quod Christus in Cœna fecit, sacerdotalem ordinem suscepit; nisi qui potestatem remittendi & ligandi peccata similiter initiatus adeptus est. Denique quisquis has omnes partes non implet, perperam vel Apostoli vel Pastoris vel Ministri nomen mentitur. Imò hoc novi Testamenti sacerdotium est, ubi novi Testamenti novam oblationem Christus docuit (ait antiquissimus Irenæus) quam Ecclesia ab Apostolis accipiens per uniuersum mundum offert Deo: hoc novi Testamenti sacerdotium est, quod quum veteribus sacerdotibus concessum esset corporis lepram non purgare, sed purgatam probare, nostris sacer-

Matth. 26.

Ioan. 20.

Lib. 4.
cap. 31.

doti dico ston-
tios,
nica
qu
con
lici
uini
ac d
aure
nec
ca &
stis
hære
fer. R
doct
lucu

ta de
ta pr
men
tim
apue
tesla
pus
laua
sent
nobi
sim
uini
diui
bapt
Scri
stari

dotibus datum est, non corporis lepram, verum anima sordes, non dico purgatas probare, sed purgare prorsus: quæ verba Chryso- Lib. 3. do-
stomi sunt. Vnde sequitur, non degeneres modo & commentisacerdotio.
stios, sed impios præterea ac profanos omnes esse sectæ Calu-
nicæ Ministros, qui nec ad docendi officium legitimè un-
quam vocati & ordinati fuere, nec ea quæ docendi officio
coniuncta & propriè sacerdotalia sunt, ad præconis Euange-
lici munus quicquam pertinere censent. Hæc nostra est Cal-
uinianæ declamationi respondens, & eisdem vestigiis insistens,
ac demum in Scripturis & Patribus fundata declamatio. Quod
autem de neglecto passim docendi officio garrat Calvinus,
nec ille totum orbem terrarum, per quem Ecclesia Catholi-
ca & Romana diffunditur, percurrit, ut tantæ negligentia te-
stis esse possit, nec si omnia oculis perlustrasset, tam mendaci
heretico, & accusanti matrem spurio vlla fides adhibenda es-
set. Res autem ipsa & populorum credentium fides, quæ absque
doctoribus docentibus nulla esse potuit, (fides enim ex auditu)
luculenti & improbi mendacij Calvinum conuincit.

20. *Baptizantes eos in nomine Patris & Filij
& Spiritus Sancti.*

DIVINVM hoc & omnibus credentibus necessarium
Sacramentum à Christo Redemptore his verbis
institutum suo profano glossematè deprauat insi-
gniter hoc loco Calvinus; & diuinæ Scripturæ aper-
ta doctrina penitus neglecta, sua lectori commenta & figmē-
ta propria obrudit. *Baptizari* (inquit) *iubet Christus, qui no-*
men Euangelio dederint, seque professi fuerint discipulos: par-
tim ut illis baptismus vitæ æternæ sit tessera coram Deo, partim
apud homines externum fidei signum. Scimus enim Deum nobis
testari adoptionis suæ gratiam hoc signo: quia nos inserit in cor-
pore filij sui, ut nos in grege suo censeat. Ideo & spirituale nostrum
lauacrum, quo nos sibi reconciliat, & noua iustitia, illic repre-
sentantur. Sed quemadmodum gratiam suam Deus hoc sigillo
nobis confirmat, ita quicumque se ad baptismum offerunt, vicis-
sim quasi data syngrapha obstringunt suam fidem. Tota hæc Cal-
uini oratio nihil quàm prophana vocum nouitas est, quæ nec
diuina Scriptura tradit, nec Ecclesia maiorum docuit. Vult
baptismum esse tesseram vitæ æternæ. Hanc tesseram nulla
Scriptura nominat. Vult adoptionis gratiam hoc signo Deum te-
stari. Hæc testificatio in Scripturis non legitur. Vult spirituale

Commenta
Caluinianæ
na circa
Baptismum.